

da Ulykken fandt Sted, eller den efterladte havde gjort sig skyldig i Rømning forinden Ulykken.

Naar Ægtefællerne derimod, da Ulykken indtraf, var skilte eller levede separerede, havde den efterladte Ægtefælle efter de nugældende Bestemmelser Adgang til fuld Erstatning, saafremt den efterladte modtog Underholdsbidrag eller havde Retskrav paa saadant fra den afdøde Ægtefælle. Det synes midlertid urimeligt, hvor Skilsmisse eller Separation har fundet Sted, at indrømme den efterladte Ægtefælle Ret til fuldstændig Erstatning; Erstatningen bør afpasses efter Underholdsbidragets Størrelse. Det foreslaas derfor, at Arbejderforsikrings-Raadet i saadanne Tilfælde fastsætter Erstatningen, saaledes at der i hvert enkelt Tilfælde kan tages fornødent Hensyn til Størrelsen af det Tab, der er lidt ved, at den bidragsydende eller bidragspligtige Ægtefælle er gaaet bort.

Ændringerne i Lovens § 36 Stykke b. og c. medfører, at Raadet, selv om den afdøde faktisk ikke har ydet Underholdsbidrag til sine udenfor Ægteskab fødte Børn, uagtet han ved Øvrighedsresolution var pligtig hertil, dog, naar Omstændighederne taler derfor, kan tillægge Børnene et Erstatningsbeløb, afpasset efter Bidragets Størrelse. Den bidragspligtiges Død kan ogsaa i disse Tilfælde betyde en Foringelse i Barnets Stilling, idet det jo ikke er udelukket, at Faderen senere kunde have opfyldt sine Forpligtelser, og i ethvert Fald synes det urimeligt, at det offentlige, naar dette har maattet træde til i Barnefaderens Sted, skal være afskaaret fra at fremsætte Krav paa, at en Del af Erstatningen sættes hen til Fordel for Barnet.

Til § 9.

Med Hensyn til denne Bestemmelse gælder tilsvarende Bemærkninger som til § 1.

Til § 10.

Begravelseshjælpen er foreslaaet hævet fra henholdsvis 120, 100 og 80 Kr., efter som Begravelsen finder Sted i København og Frederiksberg, i en Købstad eller paa Landet — til 200 Kr. i alle Dele af Landet, idet man ikke har ment, at der kan tillægges den mulige Forskel i Omkost-

ningen ved Begravelse i de forskellige Landsdele nogen væsentlig Betydning.

Til § 11.

Idet man med Hensyn til denne Paragraf iøvrigt kan henvide til de ovenfor fremsatte almindelige Bemærkninger, skal man blot henlede Opmærksomheden paa, at Erstatningerne for frivilligt forsikrede (Ulykkesforsikringslovens §§ 53, 66 og 73) og for de pligtigt forsikrede erhvervsdrivende Fiskere (jfr. Forslagets § 66 C) i alle Tilfælde foreslaas fastsat paa Grundlag af en Aarsløn af 1 200 Kr., svarende til det almindelige Minimum for Aarslønnen. Dels vil de paagældende formentlig, saafremt de ønsker Forsikringen tegnet ud over dette Beløb, have nem Adgang til i deres Forsikringsselskaber (forbund) at tegne en Tillæggsforsikring, dels vil en yderligere Forhøjelse af Aarslønnen i disse Tilfælde bevirke en Fordyrelse af Forsikringen, der let kan medføre, at Tegning af frivillige Forsikringer, der iøvrigt for Haandværkere, Handlende o. l. kun har fundet meget ringe Udbredelse, yderligere indskrænkes.

Til § 12.

Ændringen skyldes, at der efter de foreslaaede nye Regler om Fiskernes Ulykkesforsikringspligt fremtidig ikke vil gælde nogen Undtagelse fra Lovens almindelige Regel om, at enhver Arbejdsgiver er forsikringspligtig for sine Arbejdere.

Til § 14.

Det foreslaas at udvide Omraadet for den i Medfør af Ulykkesforsikringslovens § 53 tegnede frivillige Forsikring til ogsaa at gælde Ulykker, der maatte indtræde i Husholdningen, hvilket har Betydning for den frivilligt forsikrede Hustru, hvis Forsikring ellers ikke har nogen særlig Fordel.

Til § 19.

Bestemmelserne i denne Paragraf svarer ganske til 2det og 3die Stykke i § 1 i Lov Nr. 287 af 9. Maj d. A., hvorved Dagpengeydelse efter Ulykkesforsikringsloven blev forhøjet. Bestemmelserne vil imidlertid ved den her foreslaaede, mere gennemgribende Ændring i Ulykkesforsikringsloven faa adskilligt større Betydning.